

בס"ד יז' אייר ה'תשע"ג
 הדלקת נרות - 18:58
 צאת השבת - 19:50
 רבנו תם - 20:40
 שעון קיץ לפי הלוח המדויק של "אור החיים"

שנה שלוש עשרה - עלון מס' 668
 @ השבת לא אומרים "צדקתך".
 @ ביום ראשון ל"ג בעומר - הילולת התנא הקדוש
 ר' שמעון בר יוחאי זע"א.
 @ ביום ראשון לא אומרים תחנון.

אברהם יגל

לע"נ בבאי מוסאי בן אברהם ז"ל
 לרפואת ולהצלחת כל עם ישראל.

השבת לב' לעומר
 פרקי אבות - פרק ד'

פרשת אמור

כפטי"ד: "זהבנהים חלויים"
 (יחזקאל מד')

מעייני הפרשה:

- ← דינים הנובעים מקדושת הכהנים.
- ← פסולי חיתון של הכהנים.
- ← פסולי מומים המקריבים.
- ← טהרת מקריבי הקורבנות.
- ← אוכלי הקורבנות.
- ← המועדים וחגי ישראל.
- ← דיני המנורה ולחם הפנים.
- ← מעשה המגדף ועונשו.

ו"לקחתם לכם ביום הראשון פרי עץ הדר" (כ"ג מ)
 מובא במדרש תנחומא: ולקחתם לכם ביום הראשון פרי עץ הדר - ראשון לחשבון עונות. נראה לי הכוונה כפי מה שאמרו חז"ל במדרש (ב"ר ט"ו) שיש אומרים שעץ הדעת שאכל ממנו אדם הראשון הוא אתרוג. זהו ראשון לחשבון עונות שהעץ הזה של הדר הוא אתרוג ושגרם לאדם הראשון לעשות עון ראשון לעבור על דברי ה'. (חן וכבוד)
 "המוציא אתכם מארץ מצרים" (כ"ב ל"ג)
 מלת "אתכם" = 461, המילים "ארץ מצרים" = 671.
 ההפרש ביניהם - 210 הוא מספר רד"י, השנים ששהו בני ישראל במצרים. זהו הרמז: המוציא אתכם - הקב"ה הוציא מספר אתכם (461) מארץ מצרים (671) ויצאנו לאחר רד"י שנים.
 "לִתְפֹּסֵי לֹא יִטְמָא בְעַמְיִי" (כ"א א')

"אמור אל הכהנים בני אהרן" (כ"א, א')
 אמרות ה' אמרות טהורות, למה הקב"ה מזהיר את ישראל בשביל קדושתן וטהרתן (מדרש תנחומא).
 כיון שבני ישראל הם כה קדושים וטהורים, לפיכך עליהם להיות מופרשים מכל טומאה ותועבה יותר מכל אומה אחרת. בן מלך שאוכל מאכל גס מיד הוא לוקה בחולי, אבל איש כפר פשוט אינו נוה לחלות כה מהר. מפתח קדושתם ועדינותם, רגישים בני ישראל מאוד לגבי טומאה קלה שמזיקה להם, ועל כן יש להזהירם מאוד על כך.
 "ופאת זקנם לא יגלחו ובבשרם לא ישרטו שרטה"
 כתב הלחמי תודה: כשהיצר הרע רואה שהאדם הירבה להרשע וכל מצחו רשום בעבירות שעה ואין מקום עוד לרשום בו, אז מפתח אותו לגלח זקנו בתער כדי למצוא מקום נוסף לרשום בו. זהו: ופאת זקנם לא יגלחו - היינו בתער, ועל ידי זה: ובבשרם לא ישרטו שרטה - שאל יהיה מקום בזקנו לשרטט בו העבירות שהוא עושה. (חן וכבוד)
 "אשר יוצק על ראשו שמן העליון ונכון (קול התור). ובזה נראה כוונת הפייטן רבי שמעון לוריא בפיוט בר יוחאי שאמר: שמן משחת קודש נמשחת ממידת הקודש, נשאת ציץ נזר הקודש, חבוש על ראשך פארך, בר יוחאי. (אור משה)
 "והוא אשה בבתוליה יקח" (כ"א י"ג)

"לִתְפֹּסֵי לֹא יִטְמָא בְעַמְיִי" (כ"א א')
 אין לטמא את הנפש בעמעות ("בעמו") מלשון "גחלים עוממות") ובקריאות. יש למנוע את דעיתו של הניצוץ האלוקי בנפש האדם, אלא להלהיבו בלי הרף... (הה"ק רח"ה ז"ל מאלכסנדר)
 "קדושים יהיו לאלוקיהם ולא יחללו שם אלוקיהם"
 מצינו בירושלמי, ששאל מין אחד על הכתוב: "כי אלוקים קדושים הוא" - והלא לשון רבים שנקט הכתוב מוכיחה על שתי רשויות חלילה: והשיבו לו: "הן לא נאמר אלוקים קדושים הם" אלא "הוא", והיינו שהוא אלוקיהם של ישראל שהם קדושים. כי אז ממילא יולא יחללו שם אלוקיהם, שלא יהיה פתחון פה למינים לומר, שיש חלילה שתי רשויות... (ילקוט טוב בשם תורת משה הקדמון).
 "והוא אשה בבתוליה יקח".
 המלה "והוא" = 18, כאן טמון הרמז למאמר חז"ל: "בן 18 לחופה". רמז דומה בתהילים (פרק י"ט פסוק י'): "והוא כחתן יוצא מחופתו", ישנו רמז נוסף: "והוא - כחתן", השנה ה-18 היא הגיל לנישואים.

פִּנְת הַיָּבִים וְהַפְתָּגִים
יְהִי כְבוֹד חֲבֵרְךָ חֲבִיב עֲלֶיךָ פְּשֶׁלֶךְ =
הַתְּנַהֵג לְכָל אֶחָד, כְּפִי שֶׁהֵיית רֹצֵה שִׁיתְנַהֵגוּ אֵלֶיךָ.
דוגמה: יְדִידִי הַמוֹרֶה, הַפֶּסֶק לְרַכֵּל עַל מְנַהֵלְךָ, שְׂכָן אֵלוֹ הוּא הֵיךָ מְרַכֵּל כָּךְ עֲלֶיךָ, הֵיית נְעֻלְבִי, יְהִי כְבוֹד חֲבֵרְךָ חֲבִיב עֲלֶיךָ פְּשֶׁלֶךְ.
מקור: רַבִּי אֱלִיעֶזֶר אָמַר: יְהִי כְבוֹד חֲבֵרְךָ חֲבִיב עֲלֶיךָ כְּשֶׁלָּךְ [פְּרָקִי אֲבוֹת פְּרָק ב, מִשְׁנֵה טו]. (ניבונון)

במלאת 11 חודש לפטירת הענווה והצנועה **שהי דודזה** בת ז"ל
 תתקיים אזכרה ביום שני יט' אייר תשע"ג (13-04-29 למנינים) 17:45 - עליה לבית העלמין.
 18:30 - מנחה, דברי תורה, ערבית וסעודת מצוה בביה"כ "עזרא הסופר". (ממשפחות משה דרון ואיריס נסימי)

הסיוו מכוול מדרך עמי!
 אין לעיין בעלון בשעת התפילה וקריאת התורה.
 במקום שיש עירוב, יש לטלטל ע"י קטן.
 העלון טעון גניזה

**"בניד כשתילי זתים" - חינוך
גיל חינוך**

נחלקו הראשונים והאחרונים בגיל שבו חייב הורה לחנך את ילדיו למצוות. הריטבי"א, כותב כדלהלן: ושיעור קטן שהגיע לחנוך אינו שוה בכל המקומות אלא כפי הענין שחייב לחנכו בו, בנוגע למצוות עשה, כתב המשנה ברורה כי חובת חינוך אינה חלה אלא בילד המבין את משמעות מעשיו: "ודע דשיעור החינוך במ"ע הוא בכל תינוק לפי חריפותו וידיעתו בכל דבר לפי ענינו כגון היודע מענין שבת חייב להרגילו לשמוע קידוש והבדלה". (משנה ברורה, סימן שמג ס"ק ג.)
דומה לזה מצאנו בדברי השו"ע הרב, שפסק כי אין חובת חינוך במצוות קידוש אלא במקום המבין ענין קדושת יום טוב. (שו"ע הרב, או"ח, סימן תעב.) אולם, בנוגע למצוות לא-תעשה, כתב המשנה ברורה שחלה חובת חינוך על קטן היודע לצייט: "אבל החינוך בל"ית בין של תורה בין של דבריהם הוא בכל תינוק שהוא בר הבנה שמבין כשאומרים לו שזה אסור לעשות או לאכול". (משנה ברורה, שם.) ישנם דברים שכיחודים אין אנו עושים. עם הגעת הקטן למודעות זו, להכרה שהמילה "לא" היא סמכותית וכוונתה "לא", חלה חובת חינוך לענין איסורים.
חובת החינוך המופקדת אצל כל הורה. מחד, עלינו להיות "מורים"; מאידך, "מצאננים".

ר' שבעון בר יוחאי ז"ל
חי בדור השני שלאחר חורבן בית שני. בימיו של רשב"י לא נראתה הקשת בענן, כי זכות רשב"י הגנה על כל הדור. היה תלמידו של ר' עקיבא ומיד לאחר נישואיו עזב את ביתו וגלה למקום תורה ללמוד בשיבתו של רבו ר' עקיבא. במשך 13 שנה למד שם. כשנאסר ר' עקיבא בבית האסורים, סיכן רשב"י את נפשו ונכנס לשם במסירות נפש כדי ללמוד תורה. כל זמן שישב רשב"י לפני ר' עקיבא הסתיר את מעלתו וגדולתו ואף אחד לא הכיר את כוחו חוץ מרבו. אמר לו: "דיןך, שאני ובוראך מכירים את כוחך!"
בקדושתו העצומה זכה רבי שבעון לקיים בשלמות את הוראת רבו "ואהבת לרעך כמוך" ולהשרישה בלב תלמידיו עד שתקנו את פגם תלמידי רבי עקיבא.

במוצאי שבת יוקרן בלויין שיעור התורה הגדול בתבל
של מרן הרה"ג **עובדיה יוסף שליט"א**
בביכ"נ "אוהל מועד" בשעה 21:30 על גבי **מסך ענק ותתקיים סעודה רביעית חגיגית**
לכבוד הילולת ר' **שמעון בר יוחאי ז"ל**.
כל הציבור מוזמן לחגוג עימנו. מי שלא מגיע מפיסד.

ברכה והצלחה ופרנסה טובה
שבתאי ושרה מוסאי הי"ו
שתרמו לסעודה הרביעית בלויין. זכות השיעור של מרן **עובדיה יוסף שליט"א** לרפואת והצלחת כל ילדיהם ונכדיהם. שיתמלאו כל משאלות ליבם לטובה. זכות המצוה תעמוד להם שיתברכו ברוחניות ובגשמיות ובפרנסה טובה, זיווג הנון משרש נשמתם **לאייל ואופיר**. ולהבדיל לע"נ **אברהם מוסאי** בן יהודה ז"ל

ברכה והצלחה
למקסים ורינה יפרח
זכות השיעור וההתילים תגן בעדם שיזכו בפרנסה טובה, רפואה שלימה, אושר ושלווה. יתגשמו משאלות ליבם לטובה וירונו נחת מכל יוצאי חלציהם. **זיווג הנון לכל ילדיהם**

ברכה והצלחה
לאבירן ומיילין מיימי
שיזכו במהרה **לזרע קודש בר-קיימא**, ויתברכו ברוחניות ובגשמיות ובכל מילי דמיטב. בפרנסה טובה, רפואה שלימה, אושר ושלווה. יתגשמו משאלות ליבם לטובה

ברכה והצלחה ופרנסה טובה
לישיעיה ודליה נסימי הי"ו
שתרמו לסעודה הרביעית בלויין. זכות השיעור של מרן **עובדיה יוסף שליט"א** לרפואת והצלחת כל ילדיהם ונכדיהם. שיתמלאו כל משאלות ליבם לטובה. זכות המצוה תעמוד להם שיתברכו ברוחניות ובגשמיות ובפרנסה טובה, וירונו נחת ושלווה מכל יוצאי חלציהם. ולהבדיל לע"נ **חיים יאיר נסימי ז"ל** בן ישעיה

ברכה והצלחה
לרובי ודמי ז"ל
שיזכו בפרנסה טובה, רפואה שלימה, אושר ושלווה. יתגשמו משאלות ליבם לטובה שיתברכו ברוחניות ובגשמיות וירונו נחת מכל יוצאי חלציהם.

ברכה והצלחה
לשכ"רובי ורעיה
שיזכו ברע קודש בר קיימא
ובפרנסה טובה, רפואה שלימה, אושר ושלווה. יתגשמו משאלות ליבם לטובה.

מרכות ואיחולים אפסיים
לאבי-חי ואביבת אברהם
להולדת הבת מנב"ת. יה"ר שתגדל כאימתו הקדושות שרה רבקה רחל ולאח, שתצליח בכל דרכיה. תזכו לברכה והצלחה ובכל מילי דמיטב. וברכה **לשבתאי ושרה מוסאי ולדניאל וציפורה אברהם** שירוו נחת מכל יוצאי חלציהם

לע"נ החסיד והצנוע **יחיא גוזלן**
בן יוסף ז"ל
השבת פקידת שנתו שימליץ טוב בעד משפחתו
לע"נ הכשרה והענווה **מרי יפרח**
בת עיישה ז"ל נפטרה יח' אייר ביום ראשון פקידת שנתה שתמליץ טוב בעד משפחתה

בריאות והחלמה איתנה:
שבתאי מוסאי בן זליכה ואברהם הי"ו
ציון נאמן בן מרים הי"ו
משה נאמן בן מרים הי"ו
אברהם אהרונ בן שרה הי"ו
מרדכי יעקובי בן ציפורה הי"ו
אברהם נאמן בן מרים הי"ו
ישראל פרגי רפאל בן מרים הי"ו
גולשן באבאי בת מרים מנב"ת
מרדכי עמרני בן רבקה הי"ו
לחולי ופצועי צה"ל ועם ישראל.

לע"נ החסיד והענו **אברהם מוסאי**
בן יהודה וחאנום ז"ל.
נפטר כי אייר תשס"ד.
האזכרה התקיים ביום שלישי 18:00 - העליה לבית העלמין.
18:30 - מנחה, דברי תורה וערבית בבית המדרש "תפילה למשה"
רח' אבוחצירא פינת שבזי.
20:30 - שיעור לע"נ המנוח עם הרה"ג חננאל הכהן שליט"א

לע"נ הישר והענו **חיים יאיר נסימי ז"ל**
בן ישעיה ודליה שיחיו השבת פקידת שנתו
לע"נ הצנועה והצדקת **ביבי דאודי**
בת שמואל ז"ל ביום ראשון ב- 18:00 עליה לבית העלמין ואזכרה ביחזקאל הנביא

במלאת 30 לפטירת הצנוע **שמעון שבת**
בן רחמה ומשה ז"ל
תקיים אזכרה ביום שלישי כ' אייר (13-04-30)
18:00 - עליה לבית העלמין.
18:45 - מנחה, דברי תורה, ערבית וסעודת מצוה בבית הכנסת "עזרא הסופר"

שבת שלום ומבורך

לעילוי נשמת:

שרה אליאס בת מרגלית ז"ל
ענת ג'רפי ז"ל בת יהודית שתחיה ג'והר קמרי בת טאוס וצחק ז"ל
שהי דוידזדה בת פרי ז"ל
נורית דוידזדה בת שהי ז"ל
שמעה עוקבי בת מורי חיים דנין ז"ל
גמילה ברנס בת ברקנה ושמעון ז"ל

משה מוסאי בן זליכה ואברהם ז"ל
יעקב עמרני בן רבקה וששון ז"ל
שמעון שלומי ז"ל בן מרים שתחיה חיים נאמן בן מאלק ואהרון ז"ל
שרלי שלום אליהו מטודי בן מרסל ז"ל
דניאל אבנר נח בן עטיה ז"ל
חיים ג'רפי בן אברהם ז"ל

לע"נ **מרדכי לארי ז"ל**
בן שלמה ושרה הי"ו
נלב"ע י"ד טבת תשנ"א ת.נ.צ.ב.ה.

לע"נ **בבאי מוסאי** בן אברהם וזליכה ז"ל
נלב"ע ערב שבת קודש פרשת יתרו כ' שבט תשנ"ו ת.נ.צ.ב.ה.

”אל תקרי הליכות אלא הלכות”

הילולת רשב”י - ל”ג בעומר

יום ל”ג בעומר הוא יום שבו מרבים בשמחה לכבוד רבי שמעון בר יוחאי זיע”א, והוא יום ההילולא. רצונו היה שישמחו ביום זה, ויש נוהגים לערוך לימוד לביל ל”ג בעומר במנין, וללמוד שבחי רשב”י המפוזרים בזוהר ואדרא זוטא ומנהג יפה הוא. ויש נוהגים ללכת על קבר רשב”י במירון בל”ג בעומר, אבל עדיף ללכת בזמן אחר, כי כיום אין הצניעות נשמרת במקום קדוש זה, ורבות נאות שבאות בבגדי פריצות ופוגעות בקדושת המקום ומחטיאות את הרבים, וגדול עוונן מנשוא. ומלבד זה יש נוהגים לשחוט שם בהמות ולאכול, מבלי לבדוק אם השוחט בקיא בהלכות שחיטה ובדיקת הבהמה, ואם הוא ירא שמים. וגם רבו המכשולים בענין הניקור מחלב דאורייתא שהוא איסור כרת, ולכן שומר נפשו ירחק מהם, וילך בזמן אחר.

תפילה

הגמרא אומרת שיכול רבי שמעון בר יוחאי לפטור את כל העולם כולו מן הדין. וכתוב בזוהר הקדוש שתפילתם של ישיני עפר אלו עושה רושם גדול בשמים (זוהר ת”כ דף ת”ז) והעולם מתקיים בזכותם. לכן אנחנו משתטחים על קברו ומבקשים ממנו שיתפלל עלינו ועל עם ישראל כולו.

לימוד

טוב ללמוד מתורת הצדיק ולהזכיר מעשיו על קברו (זוהר, זכור א’): ובמיוחד טוב לקרוא מהזוהר הקדוש ליד קברו של הרשב”י ובנו, שעל פי הכתוב בזוהר בזכות לימוד זה יצאו מהגלות ברחמים.

שמחה

כתב מהרש”ו בשער הכוונות, שיש להרבות ביום זה בשמחה, כמו שסיפר רבנו האר”י ז”ל, שכך היה רצונו של רשב”י שישמחו ביום זה. ועל כן טוב לשיר שיר קודש זה שחובר ע”י הרב שמעון לביא זצוק”ל שרמוזים בו סודות גדולים מענין הרשב”י זיע”א ובכללם שהיה כעין כהן גדול” שאוהב את עם ישראל, מוסר נפשו עליהם ויכול לכפר על כולם.

מערת הרשב”י

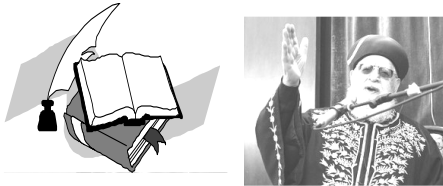
הגמרא מספרת שאלהו הנביא נמצא לעיתים בפתח מערתו של רשב”י. וכשבא רבי חיים בן עטר בעל אור החיים הקדוש לקבר הרשב”י הוא זחל על ארבעתיו במעלה ההר לגודל קדושת הרשב”י, אחר כך זכה להרגיש במקום ריח גן עדן בעת לימוד התורה שם. וכשבא רבי יוסף חיים בעל הבן איש חי זיע”א לארץ ישראל, עלה לציון הרשב”י ומרוב שמחה של קדושה חיבר במקום שיר קודש זה שיש בו שבחי הרשב”י וגודל כוחו לומר עריצים ולהציל את כלל ישראל שיאמרו אותו בשמחה כתפילה בכוונה רבה.

צדקה

בשעה שאדם נמצא במקום קדוש זה, יש בכוחו להתעלות ולכן יפריש סכום כסף לצדקה, לשיבה או לבית הכנסת, או שיפריש כסף כדי שיקנה בו ספרי קודש לילדיו ויאמר: ”הריני מפריש סכום כסף זה לזכות רבי שמעון בר יוחאי זיע”א. והריני מקבל על עצמי בלי נדר להתחזק בעבודת ה’ יתברך ובמיוחד הריני מקבל על עצמי להניח תפילין יום יום, לשמור טהרת המשפחה, לשמור שבת כהלכתה, ללמוד תורה יום יום, לשלוח בניי לחינוך דתי, לשמור פי מלשון הרע ולהיזהר מכעס.

טעם ההדלקה

ימי הספירה ניתנו בכדי להאיר את החשיכה. אפשר לתת טעם לזה שמרבין בנרות ועושים מדורות ביום זה, להורות שימי הספירה ניתנו בכדי להאיר את חשכות החומריות, ודבר המסוגל לזה הוא תורתו של רשב”י, ספר הזוהר, ולכן מרבין בנרות בהילולא דיליה, וזה על דרך הכתוב כי אשב בחשך, ד’ אור לי. (איבא דאברהם)

”מכל מלמד” השכלתי...”

פרפראות ראשי תיבות וגימטריאות

א. יוחאי או יוחי? פעם ישב הרה”ק מזידיטשוב שר בית הזוהר זי”ע, אצל השולחן עם חסידיו בהילולא של ל”ג בעומר, ואמר י”דיד נפש אב הרחמן בגימטריא ר”בי שמעון בן יוחי. בין המסובים ישב שם למדן אחד והתחיל לחשוב במחשבתו אם סגמטריא מכוונת, ומצא ש”ידיד נפשי חסר אחד, הרגיש הרב במחשבתו, פנה אליו ואמר, הרי בגמרא כתוב תמיד יוחי במקום יוחאי, ואם כן החשבון מכוון. (עטרת זקנים)

ב. יוחאי סופי תיבות ”כ” לא תשכח מפני זרעו”.

ג. שמעון - ראשי תיבות ”עיר וקדיש מן שמיא נחית” (דניאל ד).

ד. דבי שמעון בן יוחאי (567) בגימטריא טוב (17) פעמים אדם (45), הכונה לחרוז בשיר בר יוחאי, ”נעשה אדם נאמר בעבורך”. (אמרי נועם) ה. שמעון בר יוחאי - ראשי תיבות, ”שתולים בבית השם) (תהלים צ”ב, י”כ). (דבי יחזקאל) ו. מתורת רבי שמעון בן יוחאי - בראשי תיבות, ”מבשרי” שנאמר (איוב י”ט כ”ו), ”מבשרי אחזה א-לוה” (בית אהרן).

ז. שמעון בן יוחאי (553) - בגימטריא ”מחיה מתים”. שער יששכר - (אמרי חיים).

ח. שמעון בר יוחאי (703) - בגימטריא ”אשר יהיה בענין ש”נאמר (יחזקאל א, כ”ח), ”כמראה הקשת אשר יהיה בענין ביום הגשם”. (אורה ושמחה)

ט. שמעון בר יוחאי (עה”כ) (704) - בגימטריא ”בך אתפאר”. (אורה ושמחה).

רפואה אלטרנטיבית פעילות גופנית = בריאות הגוף

בטלה פיזית לעולם לא תאפשר גוף חופשי ממכאובים ומחלות, גם אם אותו אדם בוחר בתזונה הבריאה ביותר. מגיל אפס אנחנו לומדים לדקלם שספורט טוב לבריאות.

לפי הרמב”ם התעמלות סדירה, כזאת שהיא גורמת להזעה והאצת הנשימה, תמנע מראש את רוב המחלות, כלומר, הזיעה היא מנגנון חשוב להפרשת רעלים מהגוף, ואילו מנוחת יתר, כלומר בטלה פיזית, לעולם לא תאפשר גוף חופשי ממכאובים ומחלות. פעילות גופנית סדירה מורידה בעשרות אחוזים את הסיכוי למחלות לב. אימון סדיר מביא לשריפת קלוריות מוגברת ולחיזוק שרירים יש דווקא תפקידים חשובים, ביניהם מניעת אובדן מסת שריר ועלייה במסת העצם. התרגול הפיזי משפר את תפקודי המוח בדרכים שונות, ביניהן העלאת רמת האנדורפינים, הדופמין והסרוטונין במוח, מה שמביא לשיפור הזיכרון, הקליטה והורדת רמת הסטרס.

" ואבותינו סיפרו לנו "

חץ מקשת

כפיר חזר מהמזרח הרחוק לארץ בלבוש הודי, עגילים באוזניו, שרשראות וטבעות לגופו ושערו ארוך. היו לו רעיונות מוזרים וחבריו לעגו לו. הוריו היו בטוחים שהשתגע. הוא דיבר עמם על רוחניות ועל מדיטציות, והם לא הבינו לאן נעלם כפיר התכליתי. לפני שיצא מהארץ עמד על שלו בתוקף, וכעת חזר עדין ומבקש סליחה מכל אחד. כאשר נשאל מדוע אין לו שעון, השיב: "הזמן הוא אשליה. הכל רוחני לגמרי..."

הוריו וחבריו ניסו לשכנעו שהוא חי בהזיה, ושעליו להשתחרר ממנה בהקדם, וכבר החל לחשוב שכנראה הצדק עמם. לפני שיצא מהארץ היה לו כרטיס כספומט, שהשתמש בו פעם אחת בלבד. הוא איבד את מספרו הסודי. כאשר ניגש לבנק אמרו לו שאינם יכולים למסור לו את המספר, וכי יוכל לקבל כרטיס חדש בעוד כשבוע. כפיר נזקק לכסף בדחופות והחליט לעשות מדיטציה.

הוא החל לחזור אחורה בזמן, כמו בסרט, והגיע שנה וחצי לאחור, לרגע שבו קיבל כרטיס כספומט עם הנייר שבו רשום המספר הסודי. כעת רשם את המספר על פתק. לאחר מכן, הלך לכספומט, הקיש את המספר והמכשיר ביקש לדעת מהו הסכום המבוקש...

כפיר נוכח שטענת הוריו וחבריו, שכל תורות המזרח הרחוק הינן שקר, אינה נכונה לגמרי. הוא הבין שלא יוכל לחיות את הודו בישראל, ומאידך לא יוכל להתעלם ממנה, הרי הציפור בנפשו תצעק. אם כן, עליו לשלב בין העולמות, אך לא ידע כיצד לעשות זאת.

יום אחד הציע לו חבר שילמד רפואה אלטרנטיבית. הוא שמע לעצתו, והלך ללמוד רפואה סינית כדי לשלב פרנסה עם משהו רוחני, ובכל זאת חש עדיין שזה לא זה. המטפלים הגדולים ידעו באמת דברים נסתרים, אבל מאידך היו בעלי אגו גדול ולא תיקנו את מידותיהם. כל כיוון שאליו פנה, היה מהול בשקר. היה לו אח שחזר בתשובה בעקבות מלחמת לבנון. כפיר שוחח עמו ושאל שאלות, אבל התורה לא דיברה אליו והוא נותר מתוסכל.

באותה עת החל לעבוד במסעדה, שם הכיר עובד בשם יוסי, שהיה פעם חרדי, עילוי שלמד שתיים עשרה שעות גמרא ביום, ובכל זאת התפקד לגמרי, כפר בבורא ואף עשה דברים להכעיס, כמו עישון סמים ביום כיפור. הוא סיפר על כך לכפיר, שהגיב בפשטות:

"אני מאמין שיש בורא לעולם!"

יוסי צחק והכריז: "אין בורא לעולם!"

כפיר התווכח עמו ויוסי ענה: "אם אתה מאמין, עליך לבדוק במה אתה מאמין ולברר את האמת."

"אם אתה יודע את כל הדברים, למה אתה לא מקיים אותם?!"

"אני לא מאמין, אבל אתה, שחושב שיש בורא, חייב להבין שהוא רוצה ממך משהו."

היתה זו הפעם הראשונה שכפיר העלה בדעתו שבורא העולם, המופשט מכל רעיון, רוצה ממנו משהו. חלפו כמה חודשים של שיחות ארוכות ביניהם. כפיר סיפר על נפלאות הודו, ואילו יוסי לימד אותו דברי תורה עם שכל עמוק. כל אחד מצא עניין בדברי זולתו. באחת משיחותיהם התוודה יוסי: "התורה שהכרתי היתה יבשה. כל היום רק ישבתי ולמדתי גמרא, אבל אולי יש משהו שידבר אליך. יש איזו הילולה, פסטיבל גדול של רבי שמעון בר יוחאי בלי"ג בעומר במירון. שמעת על זה?"

כפיר נדלק על הרעיון, והם נסעו יחדיו. שיחותיהם עוררו גם ביוסי הרחוקי תשובה. דבר אחד הציק לכפיר. הוא האמין שהתורה אמת, אבל היתה לו בעיה עם הדתיים. לא הבין איך תיתכן מחלוקת בעולם האמונה. חשב בלבו שאם הרבנים חלוקים בדעותיהם, זה סימן לכך שמדובר בדברים אנושיים ויחסיים בלבד. אם כך, גם לי יש שכל ואני יכול לפרש את התורה כרצוני!

כאשר הגיעו למירון, כפיר היה המום. הוא חש בעוצמה רוחנית מדהימה, יותר מאשר חווה בהודו. מישהו ביקש ממנו להשלים מניין לתפילת מנחה. המניין היה מורכב מכל גוויי הקשת. מתפלל אחד חבש כיפה סרוגה קטנה, אחד סרוגה גדולה, ברסלבר, חבדניק, ליטאי, ספרדי, תימני, וכפיר הפריק. ממש עם ישראל בזעיר אנפין במניין אקראי במירון.

בעת התפילה ראה איך אחד מתפלל במתיקות, השני ביראה והשלישי בשמחה. לפתע הבין שעם כל השינויים החיצוניים, כולם מתפללים בעצם לאותו כיוון, לאותו ה', כולם מחוברים לאחד. הוא חש באופן חווייתי שאין סתירה אמיתית ופנימית בין כולם, ושווקא השוני המגוון יוצר את השלמות.

אז ראה חרדי עומד כנגדו, התגלמות היהודי הגלותי, שכפיר הכי סלד ממנו. כפיר ניגש עם כל בגדיו הצבעוניים, השרשראות, העגילים והשיער הארוך, אל החרדי והם התחבקו בכל כוחם. לאחר שניה התעשתו שניהם, נביכו מעט ונפרדו זה מזה. מישהו ירה ליד כפיר חץ מקשת, כנהוג בלי"ג בעומר. באותה שניה ידע שהוא חוזר לעמו ולעצמו. (עודד מזרחי - "בשבוע")

רשב"י הציל ממכשול

מסופר בספר "עליו לשבח" (ח"א תמ"ה), על רבי יהודה סגל זצ"ל, רבה של קרית שלום בתל אביב, שהיה מפורסם כמקובל בנוסף לתפקידו כרב, היה הרב סגל אחראי על מחלקת הנישואין של הרבנות הראשית בעירו. כל תיק שבא לידו היה עובר תחת השגחתו בבירורים עד שהיה מאשר עריכת נישואין. יום אחד הוא אישר לגרושה להתחתן עם איש יהודי. בלילה ההוא קם רבי יהודה באישון לילה משנתו כשהוא מפוחד ומבועת. בחלומו ראה את רבי שמעון בר יוחאי אוחז בתיק הנישואין וצועק: "למה התרת גרושה לכהן". למחרת החל לברר מחדש את מהימנותם של המסמכים. תוך עיון רב, התברר שחלק מהמסמכים היו מזויפים אכן הבעל היה כהן, ולכהן אסור להתחתן עם גרושה. רבי יהודה, שהיה בעל יראת שמים מרובה, החליט לאלתר להתפטר מתפקידו במחלקת הנישואין. הודה רבי יהודה להקב"ה שהציל אותו ממכשול חמור מאוד בזכות הרשב"י.

רשב"י מלמד את המהר"ל דיסקין זוהר

מסופר שיום אחד הגיע די"ר משה יוליס לביקור בביתו של הגאון רבי יהושע ליב דיסקין זצ"ל, ומצא אותו כשפניו מאירות במיוחד. כששאל אותו לפרש הדבר, אמר לו רבי יהושע ליב: "קמתי הבוקר ללמוד בספר הזוהר הקדוש, ולא הבנתי מאומה. התחלתי לבכות מרוב צער. לפתע ראיתי את אבי זכרונו לברכה, שביקש לדעת מדוע אני בוכה. כאשר עניתי לו, הוא אמר לי שרבי שמעון בר יוחאי מגיע מגן עדן לבאר לי פשט בזוהר, וכן היה. האם לא אשמח על כך."

(מלוקט מתוך הקונטרס "ציונים יקרים")